



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze, soud pro mládež, rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Ing. Kateřiny Hayes a přísedících Ing. Petra Moravce a Bc. Lenky Rudolfové v hlavním líčení konaném dne 9. dubna 2021 v Praze

takto:

Obžalovaní

mladistvý M. H.,

narozený xxx v Prešově, občan Slovenské republiky, trvale bytem Slovensko, xxx, t.č. ve vazbě ve vazební věznici Praha – Pankrác, bez zaměstnání,

a

Juraj G.,

narozený xxx v Kežmaroku, občan Slovenské republiky, trvale bytem Slovensko, xxx, t.č. ve vazbě ve vazební věznici Praha – Pankrác, bez zaměstnání,

jsou vinni, že

dne **23. 8. 2020** v době od **04:47 hodin do 04:49 hodin** v **xxx xxx xxx**, fyzicky napadli poškozeného Alfonso J. R., nar. xxx, v úmyslu zmocnit se jeho věci tak, že jej sledovali při jeho

cestě až ke vchodu do prostoru stanice metra "B" Anděl, kde mu zastoupili cestu, oslovili jej, poškozený jim ale nerozuměl a sděloval, že nemluví česky a snažil se jakémukoli konfliktu vyhnout a v cestě pokračovat, obžalovaný Juraj G. mu v tom však bránil, strkal do něj a svým tělem mu oba blokovali cestu, a když se poškozený snažil utéct směrem k tramvajovému pásu v ulici Nádražní, tak jej mladistvý M.H. doběhl a napadl opakovaně úderem pěstí do obličeje, v důsledku čehož poškozený upadl na dlažbu a zůstal zde klečet na kolenou a rukama se opíral o zem, a ml.H. poškozeného v této poloze z levé strany dvakrát kopnul do hrudníku, v důsledku čehož se poškozený svalil na záda a zůstal bezvládně ležet, poté mu dvakrát nohou dupnul a jednou jej kopnul do hrudníku či hlavy, současně obž. G. poškozeného z pravé strany opakovaně kopnul do horní části těla a poté jej dvakrát kopnul do pravé části hlavy, a během těchto kopů ze strany obž. G. se ml.H. nad bezvládně ležícím poškozeným sklonil, prohledal jej a z kapsy kalhot mu odcizil koženkovou peněženku černé barvy zn. Brandio, obsahující povolení k pobytu č. xxx vydané na jméno Alfonso J. R., kartu Fremdfirmausweis Daimler AG na jméno Alfonso J., kreditní kartu MasterCard společnosti Banamex č. xxx platnou do 02/21 na jméno Alfonso J., kreditní kartu MasterCard společnosti N26 č. xxx platnou do 02/24 na jméno A. J. R., kreditní kartu MasterCard společnosti Equa bank čxxx platnou do 04/23 na jméno Alfonso J. R., Lítačku č. xxx platnou do 8. 9. 2020 na jméno Alfonso J.R., plastový obal modré barvy s logem Dopravního podniku hl. m. Prahy obsahující osobní písemnosti a vizitky, jehlu na SIM kartu, finanční hotovost ve výši 1.000 Kč, 20 Euro a 1 USD, jízdenku a různé účtenky, poté ml.H. poškozeného znovu nohou kopnul do pravé části hlavy a následně z místa činu oba obžalovaní utekli a věci z peněženky poškozeného si mezi sebe rozdělili,

čímž poškozenému způsobili zlomeninu dolní čelisti s linií lomu lehce vpravo od střední čáry s malým posunem úlomků, zlomeninu nosních kůstek s minimálním posunem úlomků, pohmoždění s otokem měkkých tkání v okolí dolní čelisti oboustranně, oděrku s pohmožděním a otokem měkkých tkání v pravé lící krajině, krevní výron v levé čelní krajině a otřes mozku lehkého stupně, poškozený byl převezen svědky přivolanou záchrannou službou do Všeobecné fakultní nemocnice v Praze, kde byl hospitalizován a zlomenina čelisti byla v celkové anestezii reponována a fixována, v důsledku čehož byl poškozený po dobu 4 měsíců významně omezen v možnost přijímání potravy, kdy byl schopen přijímat nejprve pouze tekutou a poté kašovitou stravu a až ke konci tohoto období byl schopen s bolestmi a obtížemi jíst kousat, a dále nemohl provozovat žádnou ze svých obvyklých sportovních aktivit a práci mohl vykonávat pouze z domova, tedy obžalovaní poškozenému způsobili vážnou poruchu zdraví, která ho omezovala v běžném způsobu života po dobu 4 měsíců, přičemž stejným mechanismem útoku mohli obžalovaní poškozenému způsobit i závažnější poranění – vícečetné zlomeniny obličejového skeletu, poranění očí, zlomeniny lebečních kostí a nitrolební poranění,

tedy

jednak společným úmyslným jednáním dvou osob užili proti jinému násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci a způsobili takovým činem těžkou újmu na zdraví,

jednak společným úmyslným jednáním dvou osob bez souhlasu oprávněného držitele sobě opatřili platební prostředek jiného, a to nepřenosnou platební kartu identifikovatelnou podle jména a čísla,

čímž spáchali

mladistvý M.H.

- jednak provinění loupeže podle § 173 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku za užití § 6 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb., ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku,
- jednak provinění neoprávněné opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr. zákoníku za užití § 6 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb., ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku,

obžalovaný Juraj G.

- jednak zvlášť závažný zločin loupeže podle § 173 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku,
- jednak přečin neoprávněné opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr. zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku,

a odsuzují se

mladistvý M.H.

podle § 173 odst. 2 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku a § 24 odst. 1 písm. l) a § 31 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže, k úhrnnému **trestnímu opatření nepodmíněného odnětí svobody ve výměře 12 (dvanácti) měsíců**.

Podle § 31 odst. 4 zákona č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže, mladistvý trestní opatření odnětí svobody vykoná **odděleně** od ostatních odsouzených ve věznici nebo ve zvláštním oddělení **pro mladistvé**.

Podle 80 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku za použití § 24 odst. 1 písm. g) zákona č. 218/2003 Sb. se mladistvému dále ukládá trestní opatření **vyhoštění na dobu 5 (pěti) let**.

obžalovaný Juraj G.

podle § 173 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu **odnětí svobody v trvání 5 (pěti) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 80 odst. 1, odst. 2 tr. se obžalovanému dále ukládá trest **vyhoštění na dobu 5 (pěti) let**.

Odůvodnění

- 1 Na podkladě dokazování, provedeného v rámci hlavního líčení, dospěl soud ke skutkovým a právním závěrům tak, jak je vtělil do výrokové části rozsudku. V hlavním líčení se k věci nejprve podrobně vyjádřili oba obžalovaní.
- 2 **Mladistvý M.H.** vypověděl, že jej do všeho donutil jeho strýc, obžalovaný Juraj G.. Přijeli do Prahy pracovat asi tři dny před projednávaným incidentem, po jednom dni práce dostali zálohu,

ale protože mladistvý nezná české peníze, dal si je ke strýci, který pak vše platil. Druhý den chlastali a stalo se to. Nejprve jej strýc přesvědčil, aby s ním šel na návštěvu k bratranci – sv. G., kde jej strýc – ač on sám nechtěl - nutil pít alkohol, ve třech tam během večera vypili 6 lahví Hanácké vodky. Mladistvý tam usnul, ale Juraj ho vzbudil a přesvědčil, ať jdou ještě na diskotéku. Na diskotéce oba tancovali s mladou dívkou, Juraj na ní sahal a poškozený se na něj koukal, že by po něm skočil. Mladistvý si tam dal pivo a limonádu. Pak mu Juraj řekl, že se na něj poškozený křivě díval a že ho musejí zbít. Mladistvý to odmítal, že nechce mít žádné problémy, ale Juraj ho donutil, protože mu vyhrožoval, že ho jinak zbije (Juraj mladistvého), byl opilý. Když skončila diskotéka, šli ven, Juraj říkal, že to musejí udělat, čekali tedy na poškozeného. Udělali to společně, mladistvý si nedokáže nyní vysvětlit, jak to mohl spáchat. Juraj šel za poškozeným, chytil ho za ruku a ptal se ho, proč se na něj křivě díval. Poškozený mu opakovaně říkal, že nerozumí česky. Juraj mu zastoupil cestu a nenechal ho jít. Mladistvý pak dal poškozenému pěstí, neví proč, pak do něho s Jurajem oba kopali. Poškozený se nebránil, z nosu a úst mu tekla krev. Pak mladistvému Juraj řekl: „Teď mu vem peněženku.“ Mladistvý ho tedy poslechl a peněženku poškozenému vzal z přední kapsy kalhot. Protože poškozený krvácel, s útokem přestali. Když utekli, řekl strýci, že chce peněženku poškozenému vrátit, ale strýc si ji od něj vzal. Otevřeli jí, byly tam nějaké papíry, karty, peníze, nějaké papírky vypadly na zem, ty si mladistvý vzal. Chtěl poškozenému i pomoci, ale strýc mu říkal, že je „nějaký blbý nebo co“, že se tam chce vracet, tak šli tam, co pak byli zadrženi. Velice toho lituje, nechápe, proč to udělal, proč Juraje poslechl, na Slovensku žádné problémy neměl, má 1,5 letého syna, nechce jít kvůli Jurajovi do vězení. Nikdy v životě nebyl opilý, až předmětného dne.

- 3 K vysvětlení rozporů mezi svou výpovědí v přípravném řízení a před soudem uvedl, že před soudem vypovídá pravdu, na policii to nechtěl na Juraje říkat. K dotazu, proč tedy v přípravném řízení uváděl, že peněženku vzal poškozenému Juraj a nyní se k tomu sám přiznává, uvedl, že si nepamatuje. Pokud na policii uváděl, že poškozeného a Juraje od sebe odstrkoval, to si už nepamatuje. Trvá na tom, že jej Juraj ke všemu donutil. Pokud na policii vypověděl, že dal poškozenému jen facku a v hlavním líčení přiznává, že mu dal opakovaně pěstí a kopal do něj, že ho oba bili společně, tak si to již nepamatuje, proto to v přípravném řízení neuvedl, ale nyní po seznámení se spisem přiznává to, co je na kamerových záznamech.
- 4 **Obžalovaný Juraj G.** naopak vypověděl, že vše zavinil jeho synovec, mladistvýH.. Do Prahy přijeli společně tak jako v minulosti za prací. Na Slovensku má obžalovaný 4 malé děti, je tam chudoba, mají hlad, ale celý život se o ně stará, pracuje, i když na černo. Neumí číst, dělá manuální práce. Bydleli společně na ubytovně, pili víno, pak jeli na návštěvu k bratranci Juraji G., kde ve třech vypili 4 lahve vodky a pak šli na diskotéku. Obžalovaný normálně alkohol nepije, zatímco mladistvý chlastá pořád, i doma, i marihuanu užívá, proto ho nechal pít, i když věděl, že mu je 17 let. V práciH. nezvládal noční, obžalovaný proto chtěl jiného partáka,H. to zjistil a chtěl obžalovaného zbít. Na diskotéceH. obžalovanému řekl, že ho chce ten Mexičan zbít, proč, to neví, obžalovaný sám žádnou vzájemnou nevraživost nezaznamenal, neznali se. Čekali na Mexičana venku, když vyšel, šli za ním a obžalovaný se ho zeptal, proč chtělH.a zmlátit. Mexičan ale řekl, že nemluví česky, takže bylo obžalovanému jasné, že muH. lhal.H. byl v tu dobu asi 5-6 metrů od nich, přiběhl a Mexičanovi rovnou vrazil boxerku (ránu pěstí na tvář), a když po ní poškozený nespadol, tak mu dal druhou, Mexičan spadl a pak hoH. začal mlátit. Obžalovanému se něco takového stalo poprvé v životě, byl z toho hotový, chtěl tomu zabránit, a nedokáže vysvětlit proč, ale jak šel poškozeného bránit, tak došlo k tomu, že kopal do poškozeného i on sám. Mexičan byl na zemi, kopali ho do těla i do tváře, a to oba. Mexičan byl hotový, po těch prvních dvou ranách se už nevzpamatoval, nebránil se. Neví, jestli mu tekla krev. Velmi toho lituje, neví, jak se to stalo, ale o peníze tam nešlo, ani neví, kdy jeH. poškozenému vzal, byl to všeH.ův nápad. Následně však obžalovaný spontánně uvedl, žeH. poškozenému peníze vzal, když do něj kopal. Proč se sám k útoku přidal, když už věděl, že jejH. obelhal a nadto Mexičan byl už po

prvních dvou ranách „hotový“, nedokázal vysvětlit. Na ničem se předem nedomlouvali. H. ale měl plán a už věděl, co má dělat. Do ničeho H. a nenutil, mladistvý stále lže.

- 5 Pak H. řekl, že už to stačí. Když utíkali pryč, dal H. obžalovanému peněženku, ať ji schová k sobě, že mu ji na ubytovně potom vrátí. Obžalovaný v tu chvíli nevěděl, co je to za peněženku, tak jí vzal a strčil si jí do kapsy. Běželi jednu zastávku, byl opilý, bolela ho hlava, pak probíral tu peněženku a viděl, že tam má poškozené doklady. H. u sebe svou peněženku neměl, tu si nechal na ubytovně, dal si k obžalovanému i vyplacenou zálohu, protože nezná české peníze. Obžalovaný říkal H., proč to poškozenému ukradl, že půjdou zpět na Anděl vrátit poškozenému doklady. Ještě předtím si ale šel koupit do trafiky cigarety, a zatím přijela policie. H. to viděl a navrhoval, ať utečou, ale obžalovaný řekl, že utíkat nebudou, že vrátí všechny doklady. Kdyby obžalovaný chtěl poškozenému ukrást peníze, tak by si u sebe nenechal jeho doklady, ty by vyhodil a nechal si jen peníze. Nikdy odsouzený nebyl, nic neukradl, alkohol pije minimálně a jen svátečně, s alkoholem nikdy žádný problém neměl, resp. následně připustil, že byl před pěti lety odsouzený, když opilý na černo řídil a naboural vozidlo. Všeho lituje, byl by ochotný zaplatit poškozenému i odškodné, nemá sice žádný majetek ani úspory, ale vydělává 20 000 Kč měsíčně a mohl by mu tedy platit až 200 euro měsíčně.
- 6 Následně se oba obžalovaní vzájemně osočovali z alkoholismu a dlouhodobého problémového chování doma na Slovensku, a vinu v duchu výše nastíněného vytrvale shazovali jeden na druhého.
- 7 Dále byly v hlavním líčení k důkazu provedeny výsledky svědků, popř. se souhlasem stran čteny protokoly o jejich výpovědi z přípravného řízení, a to vedle samotného poškozeného jak z řad náhodných kolemjdoucích, kteří byli očitými svědky projednávané události, tak i z řad osob, které se s obžalovanými předmětného dne setkaly.
- 8 **Poškozený Alfonso J. R.** vypověděl, že se s útočníky poprvé setkal v noci v klubu, nevhodně se tam chovali k jeho známé, proto se na ně důrazněji koukal, to bylo vše, k žádné další komunikaci mezi nimi v klubu nedošlo. Když šel následně z klubu na metro, zastoupili mu cestu a něco mu říkali. Nerozuměl, opakoval jim, že nerozumí česky. Vzpomíná si, že do něj strkali, ale jemu stále nebylo jasné, co chtějí. Snažil se za každou cenu vyhnout konfliktu. Několikrát jej i uhodili, údery jim ale nevracel, snažil se je obejít, rozhlížel se po okolí, procházela tam nějaká starší paní, ale nevěděl, jak si říct o pomoc. Ví, že ho pak udeřili a on potom ztratil asi vědomí. Poté si již pamatuje až to, jak se probral na zemi, vše bylo rozmazané, byla tam nějaká žena, pak ho dali do sanitky a tam mu policisté vrátili část dokladů. Chyběla mu peněženka, ve které měl hotovost, doklady a platební karty. Tuto měl před odcizením, jako vždy, v přední levé kapse kalhot. V druhé kapse měl mobilní telefon a na ruce možná hodinky, jiné cennosti u sebe neměl. V nemocnici mu zjistili zlomenou pravou čelist, kterou mu operativně zafixovali titanovými dlahami. Zranění bylo bolestivé, měl zraněnou i druhou stranu čelisti, ta však nebyla zlomená. Následky zranění pocítoval nejméně tři měsíce, jak mu to ostatně řekl i ošetřující lékař. První měsíc to bylo velice bolestivé, nebyl schopen jíst nic kromě tekuté stravy, v druhém měsíci kašovitou a až v třetím měsíci mohl začít kousat pevnou stravu, bylo to stále bolestivé. Poprvé si mohl dát normálně jídlo, jaké je zvyklý, až tak na Vánoce, stále s obtížemi. Ve volném čase aktivně sportuje, plave, chodí běhat a posiluje. Nic z toho v důsledku tohoto zranění dělat do konce roku nemohl. Pracovat mohl pouze z domova.
- 9 Oba obžalovaní poté potvrdili, že poškozený říká pravdu, a znovu vyjádřili lítost.
- 10 **Svědkyň Radmila A.** vypověděla, že celý incident sledovala ze zastávky na protější straně kolejíště. Poškozeného dohnali dva kluci, byli hodně vulgární a hodně agresivní, řvali na něj a podávali si ho ze strany na stranu, strkali do něj, pak ho hodili na zem a začali do něj brutálně kopat, oba ho kopali do hlavy. Poškozený se jen schoulil a křičel „help!“, jinak se nebránil. Oni ho kopali, on už ležel dokopaný a jeden ho šacoval a něco mu vytáhl z kapsy, pak do něho ještě kopli. Zařvala na ně a oni začali utíkat. Přeběhla k poškozenému, měl hodně zakrvácenou hlavu,

byl špatný, poplácala ho, aby se probral, blouznil. Svědkyně pracuje v nemocnici, tak jí bylo jasné, že potřebuje lékaře, volala policii, ať hned pošlou sanitku.

- 11 **Svědék David J.** vypověděl, že předmětného večera čekal se sv. A. na Andělu na tramvaj, když si všiml, jak přiběhli dva muži, jeden poškozeného strhl na zem, pak ho začali dost brutálně bít, trvalo to asi 20 vteřin, kopali ho oba, převážně do hlavy. Kopl ho asi 10 – 15 krát. Poškozený si dal ruce před hlavu, ale neměl šanci se bránit. Pak už byl v bezvědomí. Pak jeden z těch útočníků začal utíkat a ten druhý se zastavil, ještě ležícího muže kopl do hlavy, vzal něco ze země, asi batoh, a pak utekl zatím prvním mužem. Poškozený zůstal ležet bezvládně na zemi. Sv. A. zavolala sanitku. Šli k poškozenému, kolem něj byla velká kaluž krve, hlavu měl celou od krve.
- 12 **Svědčynie Yustyna B.** vypověděla, že dne 23. 8. 2020 kolem 04.45 hod. šla k zastávce metra Anděl. Asi pět metrů od vstupu do metra viděla tři muže. Dva muži něco chtěli od třetího malého muže a on jim říkal, že nerozumí česky. Svědkyně kolem těch tří mužů prošla a pak se otočila a uviděla, že jeden z těch mužů dal tomu malému muži facku. Nikdo další tam v tu chvíli nebyl. Začala ty muže sledovat, po chvíli ten malý muž šel pryč a ti dva muži šli za ním. V podstatě ho dostrkali o 2 – 5 metrů dál, tam mu dali facku a ten malý muž spadl na zem. Pak do něj kopali, jeden muž určitě, u toho druhého si není jistá. Ještě viděla, jak tomu ležícímu muži něco vytáhli. Blíže není schopna nic uvést, neměla brýle na dálku. Pak šla pryč a ti muži utekli. Celý ten incident trval asi minutu.
- 13 **Svědčynie Svitlana B.** vypověděla, že si chodí do klubu La Macumba zatančit asi jedenkrát měsíčně. Byla tam i v noci z 22. na 23. 8. 2020, kdy se tam nic výjimečného nestalo. Na poškozeného si nepamatuje, sedává tam u stolku s plešatým Kubáncem.
- 14 **Svědék Juraj G.** vypověděl, že obžalovaný G. je jeho bratranec, ale 19 let se neviděli, protože svědek žije v Praze. Až předmětného dne mu G. volal a přišel spolu s mladistvým H. em na návštěvu. Vypili ve třech 3-4 flašky vodky, pili všichni asi stejně, dobrovolně, svědek byl opilý, a proto usnul. Dokud byl vzhůru, chovali se oba obžalovaní normálně, bavili se. Co se stalo dál, ví už jen z vyprávění od své družky Anety Š.. G. zná od malička, H. a viděl poprvé, je to syn jeho sestřence a slyšel o něm, že dělal doma problémy.
- 15 **Svědčynie Anita Š.** k výše uvedenému doplnila, že když sv. G. usnul, připravila pro oba obžalované postel, byli dost opilí, od příchodu v cca. 17 hodin do 1 hodiny ranní vypili ve třech asi 5 lahví vodky. Protože bydleli v bytě o jedné místnosti, museli by obžalovaní spát spolu na jediné posteli, zatímco svědkyně s přítelem a 3 dětmi by spali na rozkládacím gauči. To se mladistvému nelíbilo, ptal se, kde tam je diskotéka. G. se nechtělo, chtěl si jít lehnout, ale H. naléhal a přesvědčil ho. Poradila jim, kam jít a řekla taxikáři, kam je odvézt. Na cestu si H. vzal ještě jednu lahev.
- 16 Obžalovaný G. k tomu uvedl, že je to pravda, H. totiž tolik opilý nebyl, moc nepil. Nechtěl tam zůstat spát, protože by museli spát v jedné posteli, řekl: „my jsme jako buzeranti nebo co?“. Proto obžalovaný svolil, že půjdou, chtěl na ubytovnu, ale nejezdilo metro, tak šli na diskotéku.
- 17 Dále byly se souhlasem stran v hlavním líčení přečteny znalecké posudky. Ze závěrů znaleckého posudku z oboru **zdravotnictví, odvětví psychiatrie specializace alkoholismus a jiné toxikománie** k osobě obžalovaného G. vyplývá, že netrpí duševní chorobou a není závislý na psychoaktivních látkách. V době činu byl ve stavu prosté intoxikace alkoholem středně těžkého stupně. Jeho rozpoznávací schopnosti byly zachovalé. Ovládací schopnosti byly vlivem intoxikace alkoholem sníženy nepodstatně, toto snížení si obviněný přivodil sám užitím alkoholu, jehož účinky na svůj organismus zná a důsledky mohl předpokládat. Obviněný je schopen účasti na trestním řízení, jeho pobyt na svobodě není z psychiatrického hlediska nebezpečný. Znalečynie proto nenavrhuje uložení ochranného opatření.
- 18 Ze závěrů **znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie** k osobě obžalovaného G. pak vyplývá, že úroveň jeho intelektových

dispozic se pohybuje v pásmu lehké mentální retardace (IQ 70), schopnosti jsou nediferencovány a nedostatečně rozvinuty. Kognitivní funkce a mentální dispozice v jednotlivých funkcích paměti odpovídají úrovni intelektu a v zátěži jsou málo spolehlivé. Jeho osobnost je poruchově strukturovaná, významně simplexní a jednoduchá. Vykazuje rysy emoční nevyzrálosti a sníženou úroveň frustrační tolerance. V sociální oblasti je nedostatečně socializován, s omezeným rozvojem vyšších citů, s nedostatečně strukturovaným hodnotovým systémem a morálně volnými postoji, s rysy sociální naivity a vztahově spíše závislostními postoji. Na případnou motivaci jeho jednání neměly vliv žádné patické mechanismy. Zásadní roli zde sehrála středně těžká opilost, která vedla k odbrždění jeho autoregulačních dispozic. Přítomny jsou i některé zkratkové mechanismy, kdy k dosažení subjektivně významného cíle jsou bez dostatečného uvážení následků zvoleny nepřiměřené prostředky. V žádném případě se nejednalo o zkratkovou reakci či afekt na základě chorobného rozhodnutí, nejednalo se o patický afekt ani patickou opilost. Obecná věrohodnost obžalovaného je snížena, jak úrovní intelektu, tak i poruchovou strukturou osobnosti, není však vymizelá. Prognózu resocializace obžalovaného hodnotí znalec jako dobrou (na škále výborná; velmi dobrá; dobrá; ztížená, obzvláště ztížená; téměř vyloučená; vyloučená).

- 19 **Ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace dětská psychiatrie a specializace klinická psychologie dětí a mládeže** k osobě mladistvého H. a vyplývá, mladistvý netrpí a netrpěl duševní poruchou a není závislý na psychotropních látkách. Trpí pouze lehkou mentální retardací, která ale neměla významný vliv na jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti. Tyto schopnosti tedy nebyly sníženy podstatnou měrou, k jejich vymizení nedošlo. Mladistvý je schopen účasti na trestním řízení, pokud bude vedeno s ohledem na jeho snížené intelektové schopnosti. Mladistvý není pro společnost nebezpečný, není tedy důvod pro uložení ochranného opatření. Intelekt mladistvého je v pásmu lehké mentální retardace (IQ 67), bez forenzně významnějšího poškození CNS. Porucha intelektu pouze nevýznamně snižuje jeho schopnosti chápat a hodnotit skutečnost. Osobnost mladistvého je primitivní, simplexní, strukturovaná anomálně s převládajícími rysy citové i sociální maladaptace. Emocionalita je nezralá a málo diferencovaná, oploštělá v oblasti vyšších citů. Afektivita a psychika jsou stabilní. Motivace jeho jednání není podmíněna vážnější psychickou patologií a souvisí z psychologického hlediska pravděpodobně především s jeho osobnostními charakteristikami. Úroveň a kvalita sociálních kontaktů mladistvého je omezená, především na okruh příbuzných, a podmíněna jeho původním, poměrně omezeným sociokulturním prostředím. Úroveň schopnosti reprodukovat zažité události je u něj snížena z důvodu jeho mentální retardace a nízké úrovně jeho sociokulturního prostředí. Možnost resocializace je u mladistvého snížena z důvodu jeho postojové uzavřenosti (popírání, absence pocitu viny).
- 20 K posouzení utrpených zranění poškozeného byl vypracován **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství**. Dle jeho závěrů poškozený utrpěl zlomeninu dolní čelisti s linií lomu lehce vpravo od střední čáry (mezi 1. a 2. řezákem) jen s malým posunem úlomků, zlomeninu nosních kůstek s minimálním posunem úlomků, pohmoždění s otokem měkkých tkání v okolí dolní čelisti oboustranně, oděrku s pohmožděním a otokem měkkých tkání v pravé lící krajině, krevní výron v levé čelní krajině a otřes mozku lehkého stupně. Zranění poškozeného vznikla opakovaným tupým násilím působícím střední a velkou intenzitou do obličejové části hlavy, kdy zlomeniny dolní čelisti a nosních kůstek vznikly velkou silou, ostatní zranění pak silou střední. Zranění mohla vzniknout sražením poškozeného na zem, úderem pěstí do tváře, kopáním a dupnutím na tvář. Úderem otevřenou dlaní do obličeje vzniknout nemohla. Zranění poškozeného znalec hodnotí ještě jako středně těžké poranění mající ze soudně lékařského hlediska charakter ublížení na zdraví s omezením v obvyklém způsobu života po dobu 5 – 6 týdnů. Po tuto dobu je nutné požívání měkké či kašovitě stravy a dodržování zvýšené ústní hygieny a klidového režimu. Léčení trvá zpravidla 6 týdnů. S ohledem na včasné odborné ošetření poškozeného lze usuzovat, že tato zranění nezanechají žádné následky. Na těle poškozeného nebyly nalezeny žádné známky obrany (např. poranění na horních končetinách).

Kopáním do hlavy či údery pěstí vedené velkou silou proti hlavě mohou vznikat a také vzniká vážná poranění – vícečetné zlomeniny obličejového skeletu s výraznějšími posuny úlomků, vážné poranění oka, ale i zlomeniny lebečních kostí a nitrolební poranění (krvácení do mozkových obalů, pohmoždění mozku apod.). Kopy do hlavy vedené velkou silou zpravidla vždy mívají závažnější následky než údery pěstí.

- 21 Své závěry pak po seznámení s výpovědí sv. A. **Prim. MUDr. Jiří Hladík** doplnil ve svém výslechu, kdy uvedl, že při kopech do hlavy záleží kromě intenzity kopu i na typu obuvi útočníka. I v případě bot s měkkou podešví mohou vznikat a vznikají vážná poranění hlavy, jak již uvedl v závěru posudku. Zjištěným způsobem útoku na poškozeného, tedy kopy do hlavy, mohla u poškozeného vzniknout vážná poranění (např. vícečetné zlomeniny obličejového skeletu, poranění očí, zlomeniny lebečních kostí a nitrolební poranění), mající ze soudně lékařského hlediska charakter těžké újmy na zdraví.
- 22 V hlavním líčení byly přehrány **kamerové záznamy** ze dne 23. 8. 2020 z Městského kamerového systému z kamer umístěných v blízkosti místa činu na Andělu, na adrese Lidická 42 (MKS 205030, která zabírá křižovatku Lidická a Nádražní a MKS 205004, která zabírá prostor pro pěší před OC, Nádražní 27) a z tří bezpečnostních kamer OC Zlatý Anděl, které zabírají prostor před vstupem do stanice metra Anděl, křižovatku ulic Nádražní, Lidická, Štefánikova a Plzeňská a tramvajovou zastávku ve stejné lokalitě. S kamerovými záznamy lze v přiloženém programu dobře pracovat, přiblížit je a zpomalit rychlost přehrávání, pro maximální vytěžení jejich obsahu. Lze shrnout, že na těchto kamerových záznamech jsou zřetelně rozeznatelní oba obžalovaní, neboť obžalovaný G. má strakatou bílou černou mikinu, která na dálku působí světle, a bílé boty, zatímco ml.H. je celý v tmavém, z blízka je pak vidět, že kolem krku má červenou mikinu a na nohou tmavé boty s bílou podrážkou. I na záznamech, kde jsou obžalovaní zachyceni z větší vzdálenosti, jsou tak bez problémů rozeznatelní. Obžalovaní a dílem i poškozený procházejí postupně záběrem všech uvedených kamer, které zachytily i samotné napadení poškozeného. Obsah záznamu lze chronologicky shrnout následovně: Poškozený prochází křižovatkou z ulice Štefánikova v 04:46:46 hod. a pokračuje směrem do Nádražní ulice, s 16 vteřinovým zpožděním následován obž. G. a za ním jdoucím ml.H.em. Na Nádražní ulici před OC Zlatý Anděl pak v 04:47:58 hod. zastupuje obž. G. poškozenému cestu, připojuje se ml.H.. Poškozený se snaží projít, oba mu stojí v cestě, obž. G. do poškozeného opakovaně strká. V 04:48:18 hod. prochází kolem žena s bílou taškou přes rameno, která směřuje ke vstupu do metra (později ztotožněná sv. B.). Následných 34 vteřin se incident odehrává v zákrytu stromů a akteři tak není na záznamu vidět. V 04:48:55 hod. se z pod stromů objevuje poškozený a utíká směrem od obžalovaných k tramvajovému pásu, těsně následován ml.H., který jej chytá za oblečení a opakovaně ho udeří ranou pěstí do obličeje. Nato poškozený padá na zem a zůstává klečet na čtyřech, a v tom okamžiku k poškozenému dobíhá i obž. G. a okamžitě se k napadání poškozeného připojuje a opakovaně do něj kope. Ml.H. také pokračuje v napadání poškozeného kopy do hrudníku, v důsledku čehož se poškozený nejprve zvedá do sedu, ale po dalším kopu pokračuje v pohybu vzad a svaluje se na záda a zůstává bezvládně ležet. Poté do něj oba útočí opakovanými kopy do horní části těla a hlavy, oba mu dupou na hlavu. Během těchto kopů a dupání ze strany obž. G. se ml.H. nad bezvládně ležícím poškozeným sklání, něčím okolo jeho pasu manipuluje a pak se zvedá, udělá krok pryč, a zatímco obž. G. již utíká, ml.H. poškozeného znovu nohou kope do pravé části hlavy, která zřetelně po úderu odskočí, a následně z místa činu oba obžalovaní utíkají zpět ke křižovatce Anděl a dále po Plzeňské ulici, kde si oba společně prohlíží odcizené věci, které drží ml.H., a dále odchází mimo záznam. Na místo se oba obžalovaní vrací v 05:28:59 hod., kdy je zachycen jejich příjezd tramvají. Jdou směrem ke křižovatce Anděl, poté obž. G. vstupuje do obchodu Relay a ml.H. kouří venku a následně jsou oba zadrženi policií.
- 23 Soud měl k dispozici i **listinné důkazy**, které byly předloženy k důkazu. Z lékařských zpráv Všeobecné fakultní nemocnice v Praze o ošetření poškozeného A. J. R. soud zjistil charakter poranění a chirurgického zákroku shodně s výše uvedeným znaleckým posudkem. Poškozený zde

byl hospitalizován od 23. 8. 2020 do 24. 8. 2020, byl operován v celkové anestezii a do čelisti mu bylo zavedeno 5 samořezných šroubů a byly reponovány kostní úlomky a adaptovány dlahy. Protokol o ohledání místa činu a související fotodokumentace zachycuje zejména krevní stopy na dlažbě, které byly spolu s oděvem a obuví obou obžalovaných a odcizenými věcmi poškozeného předmětem zkoumání při vypracování odborného vyjádření z oboru kriminalistika odvětví daktyloskopie, biologie a genetika. Krev poškozeného byla analýzou DNA zjištěna jak na místě činu, tak botách obou obžalovaných, v případě obž. G. se jednalo na pravé botě o skvrny a otěry z vnější strany nártu až po podrážku, na tkaničkách a na kožence kolem vázání, a rovněž pak na jeho oblečení, a to na kalhotách v dolním švu pravé nohavice předu a na pravém rukávu jeho mikiny. Z vnitřního stěru peněženky poškozeného byla rovněž zjištěna stopa DNA obž. G.. Daktyloskopická stopa ml.H. byla pak zjištěna na účtence z peněženky poškozeného. Z protokolu o zadržení podezřelých, ve spojení se seznamem věcí zadržených a protokolem o vydání věci, bylo zjištěno, že oba obžalovaní byli zadrženi necelou hodinu po činu, obžalovaný G. u sebe měl mj. finanční hotovost 619 Kč a vydal i peněženku poškozeného s obsahem, tedy zejména s doklady, platebními kartami a finanční hotovostí tak, jak specifikováno ve výroku rozsudku. Ml.H. u sebe naopak žádné vlastní doklady ani peníze neměl, z věci poškozeného vydal jeho měsíční jízdenku a účtenky. Obžalovaný G. vydal pro účely zajištění stop své oblečení, kdy byl oblečen do černošedé mikiny, tmavých kalhot a bílé sportovní obuvi, zatímco ml.H. byl celý v tmavém, měl červený svetr a tmavé boty s bílou podrážkou. Z protokolů o provedení dechové zkoušky a o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem obou obžalovaných bylo zjištěno, že u obž. G. byla dne 23. 8. 2020 v 6:05, tedy asi hodinu a čtvrt po skutku, zjištěna hladina 1,46 g/kg alkoholu v krvi, u ml.H. pak 1,61 g/kg alkoholu v krvi. Odběrem krve byla u obž. G. v 12:15 hodin zjištěna hladina 0,36 g/kg alkoholu v krvi.

- 24 Ze zpráv Vězeňské služby ČR nebylo k žádnému z obžalovaných zjištěno negativních poznatků, stejně jako nemají záznam v rejstříku přestupků a ml.H. ani v opisu evidence rejstříku trestů. Obž. G. má evidován jeden záznam pro odsouzení ve svém domovském státě pro řízení vozidla pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky z roku 2016, kdy mu byl uložen podmíněně trest odnětí svobody na 6 měsíců odložený na zkušební dobu v trvání 18 měsíců a zákaz řízení motorových vozidel na 2 roky.
- 25 Soud **zamítl návrhy obhajoby obž. G. na doplnění dokazování** o výsledcích sestry obž. G. a dále výtisky z Facebook profilu přítelkyně obž. G., neboť skutečnosti, k jejichž vyvrácení jsou tyto návrhy jako důkaz, nemají relevantní souvislost s předmětem řízení. Soud vycházel ze zákonné úpravy obsažené v § 2 odst. 5 tr. řádu, dle které je skutkový stav třeba zjišťovat tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí. Toto vodítko trestního řádu pro hloubku a šíři dokazování je pak konkretizováno dalšími ustanoveními zákona, z nichž plyne, že soud není povinen vyhovět všem důkazním návrhům stran, pokud má důvodně za to, že jde o důkazy za daného důkazního stavu zcela zřejmě nerelevantní, nepřínosné či nadbytečné, pokud dospěje k závěru, že tyto nemají žádný potenciál vrhnout na věc nové světlo. Sestra obž. G. žije na Slovensku a měla se dle návrhu vyjádřit pouze k těm částem výpovědi ml.H.a, kde o obž. G. tvrdil, že je i doma problémový. Obdobnému „očistění“ jména obž. G. měli sloužit dva výtisky stránky nespécifikovaného mobilního telefonu, na nichž je několik fotografií a krátký text, bez jakékoli datace a zdroje. Skutečnost, že se oba obžalovaní v rámci své obhajoby soustředili především na svalování viny jeden na druhého a na podporu těchto svých tvrzení uváděli řadu dalších negativních informací o špatném charakteru a dlouhodobém problémovém chování spoluobžalovaného, neměla na skutková zjištění soudu žádný vliv. Soud tuto jejich obhajobu hodnotí jako účelovou, nepravdivou, vedenou snahou vyhnout se vlastní odpovědnosti svalením viny na druhého, a proto jí neuvěřil a při zjišťování skutkového stavu z ní nevycházel. Proto je provádění dokazování za účelem vyvrácení těchto tvrzení bezpředmětné.

- 26 Takto v rozsahu dle § 2 odst. 5 tr. řádu provedené **důkazy soud hodnotil** podle svého vnitřního přesvědčení, založeném na pečlivém uvážení všech okolností případu, jednotlivě, v jejich vzájemných souvislostech, i jako celek ve smyslu § 2 odst. 6 tr. řádu, a dospěl ke skutkovým závěrům popsáním ve výrokové části tohoto rozsudku, o nichž nemá důvodné pochybnosti. Provedené důkazy, zejména v podobě zcela objektivního zachycení jednání obžalovaných vůči poškozenému na kamerových záznamech, doplněné výpověďmi svědků A., J. a B., jakož i samotného poškozeného, ve spojení s lékařskými zprávami, znaleckými posudky, odborným vyjádřením z odvětví daktyloskopie, biologie a genetiky a dalšími důkazy ve svém souhrnu naprosto jednoznačně, souladně a mimo jakoukoli důvodnou pochybnost prokazují jednání obžalovaných. Obžalovaní byli po oznámení věci sv. A.ou zadrženi PČR v blízkosti místa činu do hodiny po svém jednání, oba u sebe měli věci poškozeného, oba měli na svých svršcích krev poškozeného a jejich jednání je ve většině, a to zejména v celé nejzávažnější části útoku, kdy poškozeného sráží na zem a zde do něj kopou, dupají na něj a zmocňují se jeho věcí, zachyceno na kamerových záznamech. Oba obžalovaní doznávají, že poškozeného napadli. Ml.H. se hájí tím, že jej k tomu pod hrozbou zbití donutil jeho strýc, obž. G.. Důvodem zbití poškozeného mělo být to, že se poškozený předtím v klubu na obž. G. špatně koukal. K odcizení peněženky dostal rovněž pokyn od obž. G., proč tento poslechl, neví, jakou to mělo mít souvislost s potrestáním poškozeného za krivý pohled, rovněž nevysvětlil. Obž. G. naopak tvrdí, že napadení poškozeného inicioval ml.H., a v podstatě lstivě do toho zatáhl obž. G., protože mu lživě tvrdil, že mu poškozený vyhrožuje. Proto obž. G. poškozeného zastavil, aby se ho na to zeptal. Zjistil však, že poškozený nemluví česky a že mu tudíž ml.H. lhal. Proč poté pokračoval v napadání poškozeného, bránil mu i nadále v odchodu a nakonec jej výše popsáním brutálním způsobem spolu s ml.H. napadl, rovněž nevysvětlil. Jeho tvrzení, že chtěl dokonce poškozenému pomoci, je v příkrém rozporu s jeho násilným jednáním vůči poškozenému, které bylo jednoznačně prokázáno. Ani sám obž. G., který současně doznal, že do poškozeného i kopal, a to i do hlavy, nedokázal soudu tento rozpor vysvětlit. Jak už výše uvedeno, vyhodnotil soud obhajobu obžalovaných jako ryze účelovou, vedenou snahou vyhnout se odpovědnosti za své jednání, kdy v podstatě po dílčích změnách svých původních výpovědí z přípravného řízení oba doznávají – vis a vis zajištěným důkazům – to, co je nezpochybnitelné, a snaží se vyvinutím svalování viny jeden na druhého a popíráním záměru poškozenému cokoli odcizit. Bylo však prokázáno, že jednali ve vzájemné shodě, a společným jednáním oba cíleně naplňovali svůj společný záměr, tedy jednali ve spolupachatelství.
- 27 Jakkoli pro závěr o spolupachatelství na loupeži není rozhodující, zda každý ze spolupachatelů užil násilí, když si spolupachatelé mohou úkoly i rozdělit, takže např. zatímco jeden bude vykonávat násilí, druhý toho využije a zmocní se věci, tak je nutno zdůraznit, že loupež spáchá ten, kdo proti jinému užije násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci. Tedy již užitím samotného násilí v takovém úmyslu je trestný čin loupeže dokonán. Není pochyb o tom, že násilí na poškozeném se dopustili oba obžalovaní. Stejně jako není pochyb o tom, že tak činili v úmyslu zmocnit se cizí věci, což logicky vyplývá z okolností jejich jednání vůči do té doby neznámému člověku, jakož i jeho zakončení – poškozený je okraden a oba obžalovaní utíkají a následně si za rohem společně hned lup prohlížíjí a předávají. Původní pohnutku obžalovaných, i kdyby skutečně došlo k určité nonverbální nevráživosti mezi některým z obžalovaných a poškozeným v klubu (což ale sám obž. G. v hlavním líčení popřel), nelze zaměňovat za úmysl, kdy pro právní posouzení jednání obžalovaných je relevantní jejich bezprostřední úmysl, tj. že se chtěli zmocnit cizí věci násilím.
- 28 Průběh napadení poškozeného je velice dobře zdokumentován na kamerových záznamech, které plně korespondují s výpověďmi náhodných kolemjdoucích svědků, které je dále doplňují zejména v chybějící části, kdy byli obžalovaní a poškozený kryti stromy, jakož i co do slovních projevů, neboť kamerové záznamy neobsahují zvuk. Na těchto je tak zcela objektivně a nezpochybnitelně zachycena agresivita a brutalita útoku obou obžalovaných na poškozeného, který se od počátku choval pasivně, dělal vše pro to, aby se konfliktu s nimi vyhnul, bránil se očním kontaktem, snažil

se je obejít a stále opakoval, že nerozumí česky. Jejich násilí neopětoval. Oba obžalovaní ve vzájemné shodě však od počátku svůj úmysl důsledně naplňovali, nedali poškozenému šanci uniknout, využili své početní a fyzické převahy a svůj útok eskalovali od vulgárního slovního napadání za současného omezení volného pohybu poškozeného, přes postrkování až k brutálnímu zneškodnění poškozeného, kterého doslova dokopali do bezvědomí a v tomto stavu oloupili. Je přitom zcela jasné, že zde nebyl ani náznak nesouhlasu mezi obžalovanými nad tím, jak se situace vyvíjí a co druhý obžalovaný činí. Žádný z nich nebyl ani rozčarovaný, ani se nesnažil druhému v čemkoli zabránit či poškozenému pomoci. Naopak. Oba jednali po celou dobu velice proaktivně, ve vzájemné shodě. Tvrzení obž. G., že ani nevěděl, kdy poškozenému ml.H. peníze vzal (které sám následně zpochybnil, když se podřekl, že to bylo přitom, když jej kopali), je zjevně nepravdivé a jako celá výpověď obžalovaného ryze účelové. Nejednalo se totiž o jakkoli nepřehlednou situaci typu hospodské rvačky. Naopak. Na místě bylo dobré pouliční osvětlení a kromě obou obžalovaných a na zemi již bezvládně ležícího poškozeného v blízkosti nikdo nebyl. Za této situace ml.H. šacuje poškozeného a z přední kapsy kalhot mu vytahuje peněženku, zatímco obž. G. pokračuje v útoku na poškozeného, kope ho a dupe mu na hlavu. Jakmile se ml.H. peněženky zhostil, obž. G. utíká, následován ml.H., který však ještě zaváhá a naposledy kopne bezvládného poškozeného velkou silou ze strany přímo do hlavy, která zřetelně odletí. Není tedy pravdou, jak v rozporu s provedenými důkazy tvrdí obhajoba, že by se ml.H. zmocnil až poté, co se obž. G. z místa vzdálil, a to bez jeho vědomí a souhlasu. Oba obžalovaní společně brutálně zbili poškozeného do bezvědomí v úmyslu se zmocnit jeho věci, což se i stalo. S odkazem na zákonné zásady institutu spolupachatelství ve smyslu § 23 tr. zákoníku tak nelze než konstatovat, že jejich konkrétní podíl na společném jednání není identický, když peněženku poškozenému vytáhl z kapsy jen ml.H., avšak učinil to jako nedílnou součást společného násilného jednání, které směřovalo ke stejnému cíli, tedy následku. Jednání obžalovaných bylo skutečně kontinuálním přinejmenším konkludentním jednáním dvou osob sledujících stejný cíl a za tím účelem srozuměných s počínáním toho druhého, kterému byli oba bezprostředně přítomni a vzájemně tohoto spolupůsobení využili k dosažení svého záměru. Není bez zajímavosti, že obž. G. hovoří o tom, že ml.H. měl již od počátku plán, který naplňoval. Zcela absurdní je za těchto okolností i tvrzení obž. G., že vůbec nevěděl, co to je za peněženku, když mu jí ml.H. po útěku z místa činu dával. Irelevantní je i námitka, že poškozenému odcizili „pouze“ peněženku, nikoli i telefon, který měl v druhé kapse kalhot, neboť tato nemůže jakkoli změnit posouzení věci.

- 29 Proto nelze akceptovat tvrzení obhajoby, že se obž. G. dopustil toliko trestného činu těžkého ublížení na zdraví dle § 145 odst. 1 tr. zákoníku, když peněženku poškozenému neodcizil. Pro úplnost soud poukazuje i na ustálenou judikaturu, dle které se pachatel dopustí trestného činu loupeže dle § 173 tr. zákoníku i tehdy, pokud pojme úmysl zmocnit se cizí věci až v průběhu uskutečňovaného násilí, jehož se počal dopouštět z jiných pohnutek, nebo násilí uskutečňuje vedle úmyslu zmocnit se cizí věci i z jiných pohnutek. V dané věci však nic nenasvědčuje změně úmyslu obžalovaných během bití poškozeného, neboť útok na poškozeného byl poměrně rychlý a intenzivní a k žádným zvratům v chování útočníků zde nedochází. Rovněž není rozhodné, zda si pachatel chce věc trvale přivlastnit nebo ji jen přechodně užívat, popř. jinak s ní naložit, např. odevzdat jiné osobě, zahodit či zničit. Podstatné je pouze užití násilí jako prostředku zmocnění se cizí věci. Je zřejmé, že poškozený, který s obžalovanými nechtěl mít nic společného, by jim své věci dobrovolně nevydal. Že však u obžalovaných majetkový motiv existoval, je zřejmé, oba jsou nemajetní, bez stálého příjmu, nadto s evidentními sklony k nadužívání návykových látek (alkoholu a cigaret), které jsou na jejich tvrzené finanční a rodinné poměry nepřiměřeně drahou zálibou.
- 30 O tom, že ve výroku popsané násilí bylo užito právě v úmyslu zmocnit se cizí věci, svědčí tedy objektivní okolnosti, zejména pak časový sled a konkrétní jednání každého z obou obžalovaných, umožňující dovést záměr obžalovaných získat majetek poškozeného do své dispozice, a to

v bezprostřední návaznosti na jimi použité násilí vůči poškozenému, kdy po naplnění tohoto záměru z místa prchají.

- 31 Soud i přes velice solidní důkazní situaci plně využil zásady ústnosti jednání, obžalované i klíčové svědky podrobně k věci vyslechl, jejich výpovědi hodnotil jednak jako samostatný celek z pohledu prosté logiky a pravděpodobnosti tvrzených skutečností, jednak i v kontextu ostatních ve věci provedených důkazů, jakož i jejich podání a vystupování daných osob před soudem. Za podstatné tak soud považuje zdůraznit, že na rozdíl od obou obžalovaných působil poškozený velice důvěryhodným dojmem, ve své výpovědi byl zdrženlivý, dalek tomu, aby věc přibarvoval či měl jakékoli tendence obžalovaným přitěžovat. Soud výpověď poškozeného hodnotil jako logickou a přesvědčivou a neshledal žádný důvod o její pravdivosti pochybovat. Nebyl zjištěn žádný vztah poškozeného k obžalovaným, ani žádný jiný motiv k nepravdivé výpovědi, poškozený obžalované před projednávaným incidentem vůbec neznal, neměl k nim jakýkoli vztah, a přes popsané následky proti nim ani v trestním řízení žádný nárok, který by snad případně mohl mít zájem navyšovat, neuplatňoval.
- 32 Ze samotného napadení si poškozený mnoho nepamatuje, neboť (jak zjištěno i z lékařských zpráv a dalších důkazů) utrpěl otřes mozku spojený se ztrátou vědomí. S ohledem na časový odstup byl soudem dotazován i na průběh hojení zranění a omezení v jeho obvyklém způsobu života, která mu tato zranění způsobila. Poškozený popsal jen své „hlavní“ zranění, tedy zlomenou pravou čelist a zhmožděnou levou čelist, zcela ve své výpovědi vynechal objektivně zjištěná další zranění, zejm. zlomeninu nosu a otřes mozku a další, jak vyplývají z lékařské dokumentace a znaleckého posudku. I z toho je zřejmý jeho zdrženlivý postoj. Současně je evidentní, že to byla právě tato zranění, která na jeho život měla nejvýznamnější dopad, neboť jej zásadně ovlivňovala po dobu několika měsíců. Poškozený v důsledku zhmoždění a zlomeniny čelisti nemohl pro bolest několik měsíců normálně jíst. Měsíc mohl dle vlastních slov jen tekutou, poté kašovitou stravu a až poté postupně byl schopen začít s přetrvávajícími obtížemi něco kousat. Poprvé byl schopen normální stravu, jak je zvyklý, jíst v období Vánoc a Nového roku, tedy 4 měsíce po projednávaném skutku. Současně nemohl provozovat ani své obvyklé volnočasové sportovní aktivity a pracovat mohl pouze z domova.
- 33 Naproti tomu výpovědi svědkyně Š. i svědka G., kteří se zjevně pokoušeli pomoci tomu z obžalovaných, který je jim bližší, tedy obž. G., soud nepřesvědčily. Tvrzená dominantní role ml.H.a nevyznívá přesvědčivě a je i v rozporu s ostatními prokázanými skutečnostmi. Nutno totiž zohlednit nejen věkový rozdíl, ale i příbuzenský vztah, kdy obž. G. je strýcem ml.H., tedy přirozeně v určitém vůdčím postavení, nadto je v souladu s tímto jeho postavením zjevné, že za oba spravoval finance, když měl u sebe nejen peníze ml.H.a, ale po oloupení poškozeného mu ml. předal i hotovost poškozeného. Význam výpovědí těchto svědků je však zcela okrajový a na posouzení věci neměl významnější vliv. Tito svědci byli vyslýcháni zejména k otázce ovlivnění obžalovaných alkoholem, které je však rovněž poměrně dobře objektivně zdokumentováno provedenými testy. U obou obžalovaných byla v dechovém testu provedeném cca. hodinu po skutku zjištěna hladina okolo 1,5 g/kg alkoholu v krvi, tedy středně těžká opilost. Kdyby bylo pravdou, co oba obžalovaní tvrdí, tedy že oba zcela nepřivykli pití alkoholu, v podstatě abstinenti, vypili každý před projednávaným skutkem litr vína a litr vodky a následně nějaké pivo, jak tvrdí, jen stěží by se následně nacházeli ve stavu, ve kterém napadli poškozeného. Z kamerových záznamů je zřejmé, že jejich pohyby jsou koordinované, nečiní jim např. žádné problémy udržet rovnováhu, když kopou do poškozeného, stejně jako bez potíží z místa činu následně utíkají. Vše tedy nasvědčuje podstatně nižšímu stupni opilosti, než se soudu snaží nastínit obžalovaní. Jakkoli tedy alkohol nepochybně sehrál negativní, odbrzdující roli, nikterak podstatně neomezil jejich ovládací ani rozpoznávací schopnosti, jak uzavřeli i znalci.
- 34 Soud na základě výše popsaných dočasně přetrvávajících následků zranění vedoucích k podstatnému omezení poškozeného v obvyklém způsobu života po dobu dalece překračující 6 týdnů dospěl k závěru, že mu obžalovaní svým jednáním způsobili vážnou delší dobu trvající

poruchu zdraví představující citelnou újmu v obvyklém způsobu jeho života ve smyslu § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku, tedy těžkou újmu na zdraví, tudíž okolnost podmiňující použití vyšší trestní sazby podle § 173 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku. Proto soud shledal, že je nutno jednání obžalovaných kvalifikovat nikoliv jako pokus loupeže, ale jako dokonanou loupež dle § 173 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, na což také obžalované v hlavním líčení upozornil. Omezení spočívající v neschopnosti po dobu 4 měsíců přijímat bezbolestně normální potravu, tedy se takřkajíc dle svých zvyklostí normálně pořádně najíst, je nepochybně zásadním zásahem do života a citelným delší dobu trvajícím omezením. Toto pak dokresluje i další popsání omezení poškozeného v soukromém i pracovním životě. V tomto kontextu soud dodává, že tento závěr není ani v rozporu se znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, resp. jeho doplněním v rámci výslechu znalce. Je vhodné poznamenat, že znalec neměl k dispozici kamerové záznamy, a vycházel toliko ze svědeckých výpovědí a lékařské dokumentace. Jelikož však popis objektivně zjištěných zranění poškozeného a mechanismu jejich vzniku ve znaleckém posudku nevzbuzuje důvodné pochybnosti a úvahy o tom, jaká újma byla poškozenému způsobena, tedy zda dosahovala intenzity těžkého ublížení na zdraví či nikoli, jsou otázkou čistě právní a tuto proto nepřislouží hodnotit znalci, nýbrž výhradně soudu, nebyl důvod znalecký posudek jakkoli doplňovat. Soud tento v souladu s výše uvedenými zásadami hodnocení důkazů hodnotil znalecké posudky jako každý jiný důkaz a dospěl ke skutkovému závěru, který vtělil do výroku rozsudku, jakož i k tomu odpovídající právní kvalifikaci.

- 35 Jednání obžalovaných bylo kontinuálním jednáním dvou osob sledujících stejný cíl a za tím účelem srozuměných s počínáním toho druhého, kterému byli oba bezprostředně přítomni, jednali společně, současně a stejným způsobem, a vzájemně tohoto spolupůsobení využili k dosažení svého společného záměru. Za této situace je tedy jednoznačně na místě posuzovat jednání obou obžalovaných jako spolupachatelství ve smyslu ustanovení § 23 tr. zákoníku. Podmínkou spáchání trestného činu ve spolupachatelství je jednak společné jednání spolupachatelů a jednak společný úmysl směřující ke spáchání trestného činu. O spáchání trestného činu společným jednáním jde i tehdy, jestliže každý ze spolupachatelů naplnil jen některý ze zákonných znaků předmětného trestného činu, avšak souhrn jednání spolupachatelů souhrn znaků jednání uvedeného v příslušném ustanovení zvláštní části trestního zákoníku naplňuje. Spolupachatelství je tedy činnost, při níž nemusí všichni spolupachatelé jednat stejně. Z uvedené definice je zřejmé, že není podmínkou při kvalifikaci trestného činu spáchaného ve spolupachatelství, aby se každý ze spolupachatelů účastnil na každé složce popsaného jednání, postačuje konkludentní postup spolupachatelů vedený společným záměrem a cílem, k němuž každý z nich přispěje svým dílem.
- 36 Zavinění je psychický vztah pachatele k určitým skutečnostem, jež zakládají trestný čin, a spočívá na složce vědění a složce vůle. Prokazovat úmysl, zejména jeho volní složku, lze vedle případného doznání především z chování pachatele, a to z objektivních skutečností, jako jsou povaha činu a okolnosti a způsob jeho provedení, ze kterých se dá podle zásad logického myšlení usuzovat na vnitřní vztah pachatele k porušení nebo ohrožení zájmů chráněných trestním zákonem. Závěr o zavinění tak soud učinil v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů. Takto bylo prokázáno, že oba obžalovaní jednali ve vztahu k trestnému činu, resp. provinění loupeže, jakož i ke způsobenému těžšímu následku v podobě těžké újmy na zdraví poškozeného, v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, když o volní složce chování každého z nich ve vztahu ke způsobenému následku svědčí prokázaný způsob provedení skutku. Obžalovaní chtěli svým jednáním porušit zájem na ochraně osobní svobody, zdraví a majetku. Kopy směřujícími proti již bezvládnému tělu poškozeného, směřující na jeho hlavu, kde se nachází mozek, životně důležitý orgán, jakož i dupání na hlavu ležící na tvrdé pevné podložce, jsou bezesporu útokem směřujícím ke způsobení takového těžšího následku na zdraví poškozeného. I přes pasivitu a následnou ztrátu vědomí poškozeného přetrvávající razantní útoky

proti hlavě poškozeného totiž nemají jiné přijatelné logické vysvětlení, než že přímým společným cílem obžalovaných bylo vedle oloupení poškozeného i způsobení mu vážných zranění. Jakkoli jsou oba obžalovaní na hranici lehké mentální retardace, jedná se o tak elementární zásady existence v rámci společnosti, že vyšší úroveň intelektových dispozic nevyžadují. I malé dítě ví, co je věc vlastní a co cizí, jakož i že bít jiné se nesmí, jakož i že kdo přijde o hlavu, nepřežije, neboli, je zde životně důležitý orgán. Ve vztahu k přečinu, resp. provinění neoprávněné opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku dle § 234 odst. 1 tr. zákoníku, soud shledal u obou obžalovaných minimálně úmysl nepřímý ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, neboť obžalovaní věděli, že odcizením peněženky se mohou zhostit, a s největší pravděpodobností i zhostí, platebních karet poškozeného, jejichž nošení v peněženke je běžným standardem, a s tímto byli přinejmenším srozuměni, bez ohledu na to, jak s nimi následně hodlali naložit. Jejich jednání je s ohledem na způsob spáchání a význam chráněných zájmů na ochraně zdraví a osobní svobody občanů a jejich majetku, jakož i na řádném fungování bezhotovostního platebního styku, které byly jejich činem dotčeny, ve smyslu § 12 odst. 2 tr. zákoníku natolik společensky škodlivé, že ani při respektování zásady subsidiarity trestní represe nepostačuje uplatnění odpovědnosti dle jiných právních předpisů než práva trestního.

- 37 Za takto shledané viny pak soud při úvaze o **druhu a výměře trestu, resp. trestního opatření** vycházel z ustanovení § 38 a § 39 tr. zákoníku, resp. u mladistvého i § 9 a § 24 odst. 2 ZSM, pečlivě vážil veškeré prokázané okolnosti jednání každého obžalovaného, jeho osobu, poměry i trestní minulost a přihlédl k povaze a závažnosti spáchaných trestných činů i podílu každého ze spolupachatelů na jeho spáchání. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl trestným činem dotčen, dále způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem.
- 38 Pro oba obžalované platí, že soud jako polehčující okolnost hodnotil, že před spácháním skutku vedli řádný život. Obž. G. sice byl v minulosti odsouzen, ale s ohledem na povahu dříve spáchaného trestného činu, uložené tresty i dobu, která od jeho spáchání uplynula, soud k tomuto odsouzení nepřihlížel. U mladistvého přihlédl soud i k tomu, že provinění spáchal pod vlivem alkoholu. Podíl na spáchání činu byl (jak podrobně argumentováno výše) u obou obžalovaných rovnocenný. U obž. G. je však nutno zohlednit jisté dominantní postavení dané jeho věkem oproti v dané době 17,5 letému mladistvému, jakož i to, že je jeho strýcem a tuto autoritu by měl užívat k jiným účelům, než ke společnému nezákonnému jednání. Přitěžující je pro oba naopak okolnost, že spáchali dva trestné činy, resp. provinění, jakož i zavinění ve formě přímého úmyslu i ve vztahu k těžšímu způsobenému následku. Soud nemohl přihlédnout k doznání jako polehčující okolnosti, když oba popírají subjektivní stránku činu. Soud u obžalovaných neshledal ani skutečnou sebereflexi a upřímnou lítost, když spíše formálně deklarovaná lítost se jeví být spíše lítostí nad sebou samým a následky, které každého z obžalovaných za toto jednání postihnou, než lítostí nad tím, co svým jednáním způsobili poškozenému.
- 39 S ohledem na závažnost spáchaného zvláště závažného zločinu, resp. provinění loupeže, způsob jeho provedení a způsobený následek, jakož i osobu každého z obžalovaných nebylo pro dosažení účelu trestního řízení možno volit jiný druh potrestání, resp. opatření, než nepodmíněné odnětí svobody. Pokud se pachatelé rozhodnou pro dosažení vlastních cílů, zejména pak nezákonných, volit takto násilné prostředky a bez jakýchkoli zábran brutálně napadnou jiného a v útoku proti životně důležitým orgánům pokračují i v době, kdy napadený již ztratil vědomí a zcela bezvládně leží na zemi, pak si musí být také vědomi, že je za toto v případě odhalení stihne přísný trest, který odpovídá významu zejména lidského zdraví a svobody jako celospolečenských hodnot, na které svým jednáním útočili. Obžalovaní při svém jednání projeví naprostou neúctu k lidskému životu a zdraví i svobodě rozhodování člověka. Je třeba si uvědomit, že jak k dokonání stíhaného zvláště závažného zločinu, resp. provinění loupeže, tak i ke způsobení vážných, v krajním případě až život ohrožujících zranění, by stačil i jeden z kopů či dupnutí na

hlavu poškozeného, přesto obžalovaní ve svém jednání intenzivně pokračovali po dobu asi 20 vteřin. Jelikož však ani jeden z obžalovaných nebyl dosud ve výkonu trestu odnětí svobody, a současně se jedná o cizí státní příslušníky, kterým je ukládán jako vedlejší trest, resp. trestní opatření současně i vyhoštění, vyměřil jim soud úhrnný trest, resp. trestní opatření odnětí svobody za oba spáchané trestné činy, resp. provinění, a to v rámci nejpřísnějšího ustanovení trestního zákoníku z obou posuzovaných, na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, tedy dle § 173 odst. 2 tr. zákoníku, u mladistvého snižené dle § 31 odst. 1 ZSM, neboť v souladu se zásadou subsidiarity a přiměřenosti trestu má za to, že primárním prostředkem k dosažení účelu trestního řízení z pohledu individuální i generální prevence je jasná reakce ze strany státu, tedy rázné a rychlé potrestání pachatele, přičemž u prvotrestaných lze očekávat, že v kombinaci s vedlejším trestem, resp. opatřením postačí výkon trestu, resp. trestního opatření i v minimální zákonem stanovené výměře.

- 40 Pro výkon trestu soud zařadil obžalovaného G. do věznice s ostrahou podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, neboť s ohledem na právní kvalifikaci jednání obžalovaného a výši uloženého trestu odnětí svobody nebyly splněny podmínky pro jeho zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou. Mladistvého H. pak dle § 31 odst. 4 ZSM zařadil odděleně od ostatních odsouzených ve věznici nebo ve zvláštním oddělení pro mladistvé.
- 41 Soud dospěl k závěru, že u obou obžalovaných jsou splněny podmínky pro uložení trestu, resp. trestního opatření vyhoštění, když zejména bylo prokázáno, že se nejedná o občany České republiky, na území České republiky nemají žádné trvalé rodinné, sociální ani pracovní vazby, přijeli toliko za prací, přičemž již krátce po svém příjezdu se zde dopustili takto závažného jednání, a jejich přítomnost na území republiky je za těchto okolností nežádoucí, když představují ohrožení pro veřejný pořádek a zdraví. U obou bylo s ohledem na vše výše uvedené toto vyměřeno v délce 5 let.
- 42 Takto uložené tresty, resp. opatření jsou dle názoru soudu přiměřené povaze a závažnosti spáchaných trestných činů, resp. provinění, osobním a majetkovým poměrům každého z obžalovaných, jejich dosavadnímu způsobu života a možnosti jejich nápravy, chování po činu, jakož i očekávanému účinku trestů, resp. trestních opatření pro jejich budoucí život. Soud je považuje za dostatečné, odpovídající všem prokázaným okolnostem jejich jednání a zákonným zásadám pro ukládání individualizovaných trestů, a je přesvědčen, že jejich uložením bude účelu trestního stíhání dosaženo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku může jej napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Ve prospěch mladistvého obžalovaného mohou rozsudek odvoláním vedle výše uvedených napadnout rovněž jeho obhájce, zákonný zástupce či opatrovník, a pokud není plně svéprávný, pak i proti jeho vůli. Dále může ve prospěch mladistvého obžalovaného rozsudek odvoláním napadnout i orgán sociálně právní ochrany dětí, a to i proti vůli mladistvého, lhůta k podání odvolání mu běží samostatně.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně podle ustanovení § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze oprýt o nové skutečnosti a důkazy. Odvolání podané včas a osobou oprávněnou má odkladný účinek. Právo odvolání nemají osoby, které se jej výslovně vzdaly.

Praha, 9. dubna 2021

Mgr. Ing. Kateřina Hayes, v. r.

předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. Jan Pospíchal